Quelle: https://manuscripta.at/?ID=35054
Copyright: Brixen/Bressanone, Priesterseminar/Seminario Maggiore

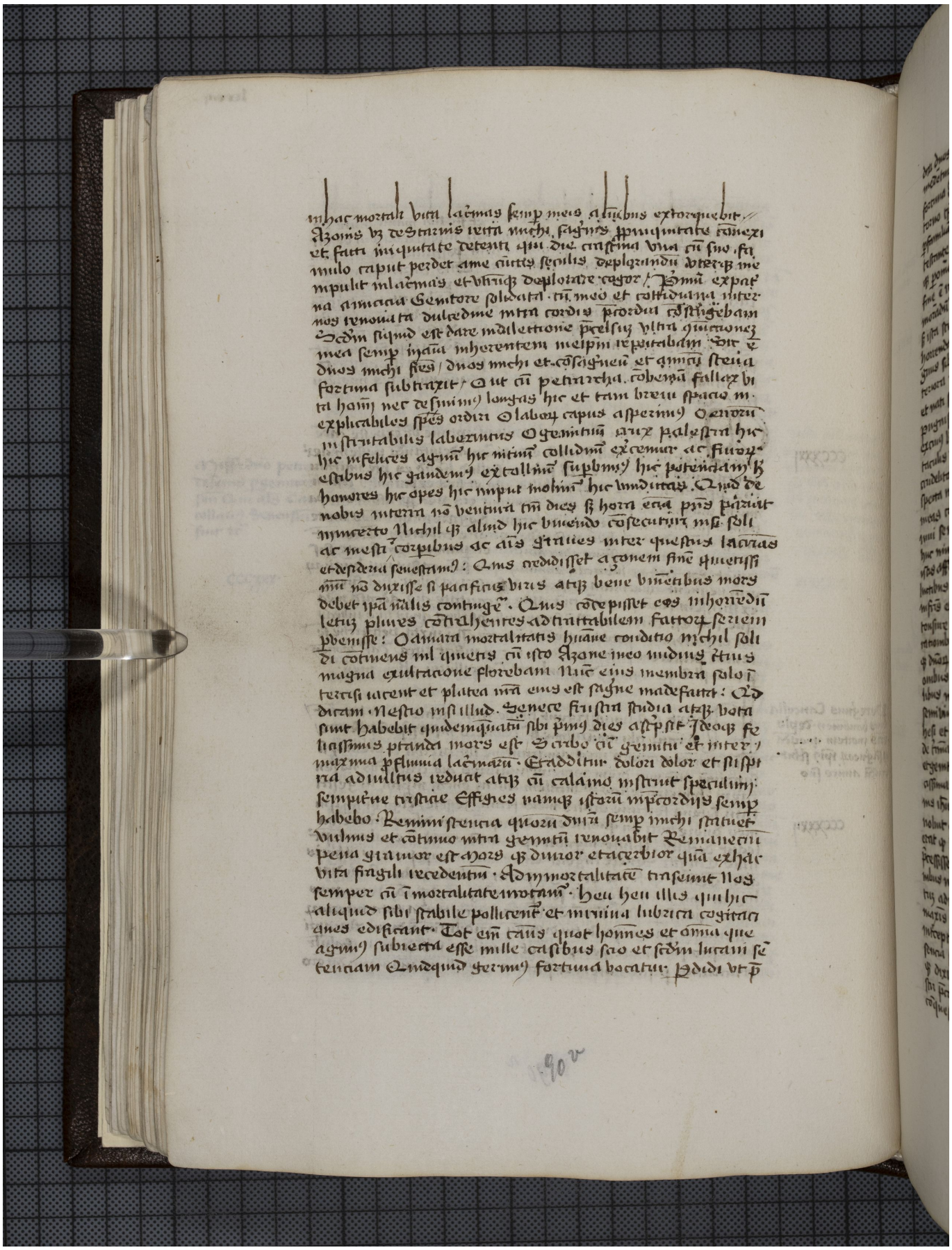

in hac mortali vita lacrimas semp meis oculis extorquebit.
Azonis vz testamis iretu mihi, signis principatus connexi
et fatti iniquitate detenti qui die cristina vita cum suo sta
milo caput perdet ame cuitty sepulis deplorandi dieq; me
impulit in lacrimas et vinciq; deplorare cogor. Domu expat
na amicaq; Genitore solidata cum meo et collidunia inter
nos renouata dulcedine mutua cordis prodeu constigebam
Sedn signud est date in dilectione preclsiq; vltra quietaonez
mea semp ingenu inherentem mecum reputabam. Dic e
duos mihi fuis / duos mihi et consignei et amici steria
fortuna subtraxit / Qui cum petrarcha. coherenu fallax vi
ta hanc nec desinimus longas hic et tam breui spacio m
explicabiles spes ordiri O labor capus asperimus O cuiorem
instrutabilis laberimus O gemitum anx palestra hic
hic infelices agimus hic nitimur collidimur excremur ac fluctu
estibus hic gaudemus extollimur superbimus hic potendam h
honores hic opes hic impur molimur hic inuidiaq. Quid de
nobis interim no ventura tm dies si horu eta pro parauit
incerto Nichil q; aliud hic bucendo consecutur nisi soli
ac mesti corpibus ac aiis gemitues inter quietis lacrimas
et desideria funestimus: Quis credidisset agonem fine quietissi
mum no duxisse si pacificis viris atq; bene vincentibus mors
debet ipa mralis contingere. Quis credepisset eos in honeudi
letiz plures contrahentes adtristabilem fatorum seriem
pbenisse: O amara mortalitatis humane conditio nichil soli
di cotinens in quietis cum isto Azone inco iuuenis etius
magna exultacione florebam Nuc eius membra solo
terrasi iacent et pulcra mua eius est signe madefacta: Qd
dicam. Nestio insi illud. Senece fiusta studia atq; vota
sunt habebit quidem quam sibi pmg dies aspirsit Idcoq; fe
liissimus putandi mors est Scribo cum gemitu et inter
maxima pfluuia lacrimarum. Et addit dolori dolor et spiri
ta adinultus reducat atq; cum calamo instruit speculum
sempiterne tristiae Effigies namq; istorum imcordis semp
habebo. Reminiscencia quorum dulcia semp in mihi sentiet
vulnus et cotinuo mutua gemitu renouabit Remanentu
pena grauior est amoris q; diuior et acerbior quia ex hac
vita fragili recedentu. Ad immortalitate transeunt Nos
semper cum immortalitate inotanu. heu heu illis qui hic
aliquid sibi stabile pollicent et minima lubrica cogitan
ones edificant. Tot enim casus quot homines et omnia que
agimus subiecta esse mille casibus suo et sedn lucam se
tenciam Quidquid geimus fortuna bocatur. Id dici vt p